1 Petru 3:18 „Iubirea Domnului Isus nu ne lasă indiferenţi!”

Ep.Petru este presărată de cuvântul suferinţă. Se pare că Petru a fost impresionat de suferinţele Domnul Isus pentru el. De aceea prin Duhul, Petru are un mesaj pentru noi.

A.În acest verset se vorbeşte despre un preţ care s-a plătit pentru păcatele noastre – *doctrina ispăşirii*. Cine a murit? Hristos a murit, scopul: pentru păcat. Nu pentru păcatele Lui, pentru că El a fost fără păcat.
1 Petru 2:22”El n-a făcut păcat şi în gura Lui nu s-a găsit vicleşug”, Evrei 4:15”a fost ispitit ca şi noi dar, fără păcat”.
Dar atunci pentru ale cui păcate a murit? Pentru păcatele noastre!
Păcatul este ceva atât de grav în ochii Lui Dumnezeu, încât El cere viaţa pentru asta. Rom.6:23”plata păcatului este moartea”. Evrei 9:21”şi fără vărsare de sânge nu este iertare”.
Noi azi glumim cu păcatul, am devenit insensibili la păcat în timp, ne-am împietrit inimile.
Probabil că pe viitor cuvântul păcat va dispărea din vocabularul omenirii, dar uneori sensul vinovăţiei mai rămâne undeva acolo în străfundul conştiinţei omului. Astăzi cuvântul păcat se redefineşte ca greşeală, tulburări de comportament, boală.

Ca să vedem şi să înţelegem cât de grav priveşte Dumnezeu păcatul să privim la cruce!

I:Undeva un tânăr a făcut nişte fapte rele şi a fost aruncat în închisoare. Acolo a fost maltratat într-un mod crunt. În cele din urmă a murit. Ducându-se să îl vadă, părinţii l-au găsit gol, trupul îi fusese ars cu ţigările, plin de răni şi mort. Au dorit să dea în judecată închisoarea, şi au căutat cel mai puternic motiv. Cineva le-a sugerat să ia trupul băiatului şi să-l expună public aşa cum îl găsise. Tot auditoriul a fost îngrozit şi au strigat:”ce fel de oameni au fost cei ce au fost capabili de asemenea atrocităţi”?
Dar dragii noştrii ce fel de oameni am fost noi de L-am chinuit şi-L chinuim cu păcatele noastre?

B.Noi nu putem plăti pentru păcatele noastre – *doctrina substituirii*. El a plătit, El Cel neprihănit. Poate gândeşti:”hei, dar dacă eu am greşit, eu vreau să plătesc, nu am nevoie să moară nimeni pentru mine”. Însă nu se poate să plăteşti chiar dacă ai vrea. Omul este atât de adâncit în păcat, încât nu va putea iasă de acolo niciodată prin propriile puteri.

Rom.3:23”toţi au păcătuit şi sunt lipsiţi de slava Lui Dumnezeu”. De aceea era nevoie ca Domnul să plătească – El Cel Neprihănit pentru cei nelegiuiţi. El a fost fără păcat.
Evrei 7:26”şi tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia:sfânt, nevinovat, fără pată..”.
Doar Fiul Lui Dumnezeu a fost găsit vrednic. 100% Dumnezeu (cel mai valoros),100% Om (reprezentantul omenirii-omul perfect). Nimeni nu a fost mai calificat decât Domnul Isus pentru o astfel de lucrare.
„Am auzit glasul Domnului, întreband: "Pe cine sa trimit si cine va merge pentru Noi?" Eu am răspuns: "Iata-mă, trimite-mă!". Isaia 6:8

I:Undeva în America, pe timpuri, a mers la triburile din junglă un misionar care a dorit să le vorbească sălbaticilor despre *doctrina substiturii*. Atunci ei au spus că înţeleg perfect această învăţătură. Misionarul s-a mirat cum de ei înţeleg şi i-a rugat să-i explice. Eram 2 triburi de indieni povesteau ei, care ne tot războiam între noi. Într-un an însă, triburile noastre s-au tot bătut până a venit iarna, şi din cauza luptelor, riscam să rămânem fără vânat şi astfel să pierim de foame. Atunci şeful nostru de trib a decis să meargă la celălalt şef şi să ceară pace. A mers însoţit de mai marii noştri, dar celălalt şef a spus că lui i s-a omorât mai mulţi oameni şi că va încheia pacea doar dacă i se va da 10 oameni buni să fie omorâţi. Atunci şeful nostru care venise cu oferta de pace a zis:”eu valorez cât 10 oameni buni, luaţi-mă şi omorâţi-mă pe mine”, şi astfel poporul nostru fost salvat. El a murit ca noi să putem trăi.

Fraţilor, asta a făcut Isus pentru noi: El Domnul Domnilor, a valorat mai mult decât plata pe care ar fi putut să o facă toată omenirea şi tot în zadar ar fi fost, şi astfel în loc să fim omorâţi am fost eliberaţi, pentru că Altcineva a murit în locul nostru.

C.Isus Hristos a plătit la cruce plata păcatelor noastre Lui Dumnezeu – *doctrina reconcilierii.* Păcatul ne-a separat de Dumnezeu pentru vecie. Rătăceam cu toţii ca nişte oi. Hab.1:13”ochii Tăi sunt aşa de curaţi că nu pot să vadă răul şi nu poţi să priveşti nelegiuirea”.
Ca să avem relaţie cu Dumnezeu, trebuia îndepărtat păcatul. Priviţi ce spune versetul:”*ca să ne aducă la Dumnezeu*”. Ne-a luat de mână de acolo de unde eram şi ne-a împăcat cu Dumnezeu. Eram vinovaţi, ne era frică de Domnul, dar Domnul Isus a făcut o negociere de împăcare, şi astfel Dumnezeu Tatăl ne-a devenit un Tată iubitor, în loc de un Judecător înfricoşat.

Evrei 10:19-22”astfel dar fraţilor, fiindcă prin sângele lui Isus avem…să ne apropiem cu o inimă curată, cu credinţă deplină, cu inimile stropite şi curaţite de un cuget rău, şi cu trupul spălat cu o apă curată”.

I: O familie avea o fetiţă. Dar părinţii nu se prea înţelegeau între ei. La un moment dat ei s-au separat. Într-o zi pe când fetiţa se juca pe trotuar o maşină a lovit-o şi a fost dusă de urgenţă la spital. Aflată pe patul spitalului, cei doi părinţi au venit şi vegheau lângă ea, unul de-o parte a patului şi altul de alta. După o vreme fetiţa şi-a revenit. Când şi-a deschis ochii şi a văzut pe cei doi părinţi lângă ea, a luat mâna lui tata şi a pus-o în mâna mamei, şi astfel peste trupuşorul ei bolnav s-a făcut pace. Fetiţa a murit fericită şi împăcată: mama şi tata sunt din nou împreună.

Isus a murit ca să ne împace cu Dumnezeu. Iată de ce a murit Isus!

Concluzia:
1 Petru 2:21-24 Ce urmează de acum? Paştile este o sărbătoare care vine şi trece, eu cu ce rămân?!
Să nu îL aşezăm pe Hristos într-un mormânt rece, ci într-o inimă caldă, să nu-L îngropăm în uitare, în tradiţii.
*Este Dumnezeul tău viu, sau mort?
Isus a început Săptămâna patimilor plângând şi a sfârşit-o în mormânt. Toată bucuria aceea a fost pentru cei mai mulţi doar o manifestare superficială.

*Mesajul lacrimilor din ziua bucuriei. Dacă Domnul Isus a plâns la mormîntul lui Lazar, a plâns nu pentru Lazăr, căci Lazăr era bine unde era, ci Isus a plâns pentru necredinţa celor care păreau că sunt vii, dar erau de fapt morţi în păcatele lor. Isus a plâns văzând ce consecinţe grave aduce păcatul. Cei ce sărbătoreau au fost concentraţi asupra formei şi nu asupra conţinutului. Dacă vrei o sărbătoare care să dăinuiască, priveşte la inima ta. Eşti tu un fiu, o fiică plăcut(ă) Lui Dumnezeu? Marcu 1:11.

1 Petru 2:21”şi la aceasta *aţi fost* chemaţi..”
Domnul Isus în ultima noapte a avut nevoie de ucenici. Nu vedem în nici o altă parte că ar fi avut nevoie de ei, nu S-a rugat cu ei, dar aici..:

-Domnul a avut nevoie de *rugăciunea* lui Petru nu de *somnul* lui. Isus plânge în Gheţimani (Evrei 5:7), iar ucenicii dorm. Somnul lor arată neputinţă, nepăsare..

-Domnul a avut nevoie de *iubirea* lui Petru, nu de *sabia* lui.*Simone, mă iubeşti tu? Domnul le vorbise anterior de suferinţele Sale, iar ei cum s-au pregătit: iată avem planul A, o sabie, şi planul B, tot o doua sabie. Ei nu vedeau alt fel de rezolvare decât cu sabia. Sabia provoacă răni, asurzeşte (taie urechea, nu mai vreau

să aud de el..), depărtează de Dumnezeu (Petru îL urma de departe..), lepădare, împiedică să vezi finalul.

-Dragostea este mai benefică decât sabia. În momente limită avem nevoie de dragoste, nu de sabie.
-Domnul avea nevoie de *sinceritatea* lui Natanael, nu de *sărutul fals* al lui Iuda. Mă bucur să te văd frate, şi nu te bucuri.
Poţi să vezi semne şi minuni şi să-l vinzi pe Isus.
Azi Isus nu mai este în Gheţimani, dar fraţii Lui uneori sunt. Astazi avem atâta nevoie de rugăciune, de iubire şi de sinceritate. Dar dacă primim în loc *somn*, *sabia* şi *sărut* fals (o injecţie letală de-a diavolului) ne va fi foarte greu să mergem înainte.
-Isus chiar şi aşa a mers înainte şi ne-a lăsat o pildă ca să călcăm pe urmele Lui.